

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813225208
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3813225208.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Eriky Zajacovej v spore žalobcu F., proti žalovanej Y. o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 16C/161/2013-516 zo dňa 04. októbra 2018, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku VII. o trovách konania m e n í tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného konania právo.

Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. Okresný súd svojím uznesením schválil uzavretý súdny zmier sporových strán a vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán tak, že vo výlučnom vlastníctve žalobcu zostáva a preberá nehnuteľnosti (U. byt č. X na druhom poschodí vo vchode č. XX v bytovom dome súpisné číslo XXX na parcele č. XXX, nachádzajúci sa v k. ú. W., zápis v LV č. XXXX a podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 182 m² a parc.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 505 m², o veľkosti podielu XXXX/XXXXX v hodnote 15.500 eur) a hnuťelné veci spolu v hodnote 22.888 eur (výrok I.), žalovanej z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán vo výlučnom vlastníctve zostáva a preberá hnuťelné veci spolu v hodnote 1.720 eur (výrok II.), žalobcu zaviazal vydať žalovanej hnuťelné veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, a to položku č. 17 - zariadenie detskej izby, a to 2 ks skrine (skriňa so zásuvkami a skriňa s otvorenými poličkami), komodu, skrinku na stenu s poličkami nadobudnuté v roku 2008, položku č. 42 - kuchynskú linku so stolom nadobudnuté v roku 2012 a veci patriace do jej výlučného vlastníctva (kuchynský robot P. nadobudnutý v roku 2004, obedovú súpravu sadu hnedú nadobudnutú v roku 2002, obedovú súpravu sadu bielu nadobudnutú v roku 2002, obedovú súpravu - sadu bielo kvetovanú nadobudnutú v roku 2002, žehličku B. nadobudnutú v roku 2002, kuchynský príbor nadobudnutý v roku 2002, čierny zapekací hrniec nadobudnutý v roku 2010, 5 ks zapekacích misiek, bábovkovú formu, modré sklenené misy na šaláty 5 ks, všetko nadobudnuté v roku 2002, ručný mixér B. s príslušenstvom nadobudnutý v roku 2002, súpravu kuchynských hrcov nadobudnutú v roku 2002) v lehote sedem dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok III.). Z titulu úplného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanej sumu 6.397,82 eur, a to v lehote tridsať dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok IV.). Štátu - Slovenskej republike priznal voči žalobcovi náhradu trov štátu v rozsahu 50% a voči žalovanej náhradu trov štátu v rozsahu 50% (výrok V., VI.) a žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanej nepriznal (výrok VII.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 28.11.2013 domáhal vyporiadania majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a žalovanej ako bývalých manželov. Na pojednávaní dňa 04.10.2018 žalobca a žalovaná prostredníctvom svojich advokátov

dospeli k zmiernemu riešeniu sporu a požiadali, aby súd uzavretý zmier schválil. Nakoľko medzi stranami uzavretý zmier nebol v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, súd prvej inštancie ho podľa § 148 ods. 2 Civilného sporového poriadku schválil.

3. Na rozhodnutie o trovách konania s prihliadnutím na porovnanie obsahu žaloby a obsahu uzavretého zmiernu súd prvej inštancie aplikoval § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, s tým, že vzhľadom na dispozičnú zásadu prednosť bude mať prípadná dohoda strán sporu o trovách konania. Žalobca požadoval v pôvodnej žalobe vyplatiť žalovanej sumu 3.229,50 eur, žalovaná vo svojom vyjadrení požadovala sumu 14.131 eur. Strany sporu však na pojednávaní dňa 04.10.2018 uzavreli súdny zmier, podľa ktorého sa žalobca zaviazal z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva sporových strán zaplatiť žalovanej sumu 6.397,82 eur. Obsah schváleného zmiernu nezodpovedá v plnom rozsahu ani návrhu žalovaného, ani protinávrhu žalovanej, na rozdelenie majetku patriaceho do BSM. Uzavretý zmier sa podstatne odlišuje od pôvodného návrhu každej zo strán. Z vyššie uvedených skutočností považoval súd prvej inštancie za zrejmé, že úspech žalobcu vo vzťahu k istine, ktorú sa zaviazal vyplatiť a ktorú navrhoval predstavuje v percentuálnom vyjadrení 50,48% a neúspech žalobcu 49,52%, úspech žalovanej v percentuálnom vyjadrení vo vzťahu k tomu akú sumu žiadala vyplatiť a k tomu čo jej vyplatí žalobca predstavuje 45,28% a jej neúspech 54,72%. Z toho dôvodu považoval súd prvej inštancie pomer úspechu a neúspechu u každej zo strán za v zásade približne rovnaký, preto žalobcovi, ktorý si uplatnil nárok na náhradu trov konania tento v celom rozsahu nepriznal.

4. V konaní vznikli pri dokazovaní trovy Slovenskej republiky, preto súd prvej inštancie podľa § 259 v spojení s § 258 ods. 1, § 255 ods. 2 a čl. 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal štátu plný nárok na náhradu trov, ktoré jej vznikli a to proti obom stranám sporu v pomere, v akom boli tieto v konaní neúspešné.

5. Proti tomuto rozsudku voči výroku, ktorým súd prvej inštancie žalobcovi nepriznal náhradu trov konania voči žalovanej, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd v časti náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania z titulu právneho zastúpenia vo výške 1.293,28 eur. Poukázal na skutočnosť, že odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, v ktorom mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanej z titulu úplného vyporiadania BSM sumu 9.969,30 eur a boli jej priznané trovy konania vo výške 1.463,03 eur, keď jej čistý úspech mal predstavovať 40% (70% úspech, 30% neúspech). Pri záverečnom prednese dňa 05.11.2015 jeho právny zástupca navrhol vyplatiť žalovanej sumu 6.287,80 eur, ktorý návrh (po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom) žalovaná akceptovala a navrhla v tomto znení schváliť súdny zmier. Žiadal preto, aby mu boli trovy konania priznané, nakoľko bol úspešný v 71,95%, keď v žalobe navrhoval vyplatiť 3.229,50 eur a žalovaná požadovala 14.131 eur a neúspešný bol v 28,05%, čiže jeho čistý úspech bol 43,9% z celkových trov konania. Vytýkal preto súdu prvej inštancie jeho rozhodnutie o trovách konania, keď v jeho predchádzajúcom rozhodnutí žalovanej priznal trovy konania (úspešná bola v 40%) a jemu v tomto rozhodnutí trovy konania nepriznal (úspešný bol v 43,9%) .

6. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 05.11.2015 navrhol, že z titulu vyporiadania BSM jej žalobca vyplatí sumu 6.779 eur a nie sumu 6.287,80 eur ako napísal žalobca. Na záverečný návrh žalobcu reagovala jej zástupkyňa a navrhla v tomto zmysle uzavretie súdneho zmiernu. Zástupca žalobcu v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie už uvádzal sumu 6.397,82 eur a v ďalšom vyjadrení sumu 6.287,80 eur, ktoré rozdiely nevysvetlil, pričom viackrát navrhoval o trovách konania rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (záverečná reč zo dňa 05.11.2015, 14.12.2015). Zdôraznila, že bola ochotná uzavrieť súdny zmier z dôvodu, že sa zmenili jej rodinné pomery, a nie preto, že by nebola schopná svoje tvrdenia a nároky preukazovať v ďalšom konaní. Vydala sa, má malé dieťa a v súvislosti s tým, aj iné priority. Chcela uzavrieť túto kapitolu svojho života. Toho času je na materskej dovolenke, od júla 2018 poberá len rodičovský príspevok 214,70 eur mesačne, iný príjem nemá. Uviedla, že na jej strane existujú aj dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP.

7. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej, ktoré mu bolo doručené, písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z.), ďalej len CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP

a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku VII. o trovách konania zmeniť podľa § 388 CSP, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

9. Uznesenie súdu prvej inštancie nebolo žalobcom spochybnené vo výrokoch I. - VI., v týchto výrokoch uznesenie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť a odvolací súd sa ich nedotýkal.

10. Predmetom prieskumnej činnosti odvolacieho súdu bol výlučne výrok o trovách konania pred súdom prvej inštancie.

11. V civilnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Princíp zodpovednosti za výsledok (princíp úspešnosti) je zakotvený v ustanovení § 255 ods. 1 CSP, v dôsledku ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12. Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (§ 255 ods. 2 CSP). Rozhodovanie o náhrade trov konania podľa čiastočného úspechu predpokladá, že sa predmet konania dá vyčíslieť v peniazoch. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby išlo o prevažujúci úspech, t. j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažnom úspechu jedného z účastníkov sporu, pričom nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou zo dňa 28.11.2013 domáhal vyporiadania majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, hodnotu vecí tvoriacich masu BSM určil odhadom vo výške 17.808 eur, žiadal odpočítať dar od jeho rodičov 10.029 eur, hodnota masy BSM, ktorá má byť vyporiadaná, tak mala predstavovať sumu 7.779 eur, podiel každej zo strán sporu 3.889,50 eur, po prikázaní hnutelných vecí žalovanej vo výške 660 eur, by mal žalovanej vyplatiť na vyrovnanie sumu 3.229,50 eur. Žalovaná vo svojom procesnom návrhu tvrdila, že hodnota BSM predstavuje sumu 28.534 eur, jej podiel z vyporiadania BSM je tak vo výške 14.131 eur, ktoré žiadala od žalobcu vyplatiť, podala vzájomný návrh na vydanie vecí žalobcom, ktoré patria do jej výlučného vlastníctva.

14. Súd prvej inštancie svojim rozhodnutím, ktorým schválil súdny zmier navrhovaný stranami sporu, ustálil masu BSM vo výške 24.608 eur (hodnota vecí prikázaných žalobcovi 22.888 eur + hodnota vecí prikázaných žalovanej 1.720 eur), žalobcovi uložil povinnosť vydať žalovanej veci v jej výlučnom vlastníctve a z titulu vyporiadania BSM uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 6.397,80 eur.

15. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v danej veci správne aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, keď úspech každej zo sporových strán bol v konečnom rozhodnutí čiastočný. Na rozdiel od súdu prvej inštancie však odvolací súd dospel k záveru, že o trovách konania v danej veci je správne i spravodlivé vysloviť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Pri svojom rozhodnutí o trovách prvoinstančného konania odvolací súd vychádzal z obsahu spisu a posudzoval, či žalobca bol so svojou žalobou úspešný, t. j. či v konečnom rozhodnutí bolo jeho žalobe vyhovené v celom rozsahu, zohľadnil i stanovisko druhej sporovej strany a výsledok tohto súdneho konania - právoplatné rozhodnutie vo veci samej. Žalobca stanovil hodnotu masy BSM vo výške 17.808 eur, po odpočítaní daru jeho rodičov a investícií vo výške 7.779 eur, podiel žalovanej sumou 3.889 eur, žalovaná hodnotu masy BSM stanovila vo výške 28.534 eur, jej podiel vo výške 14.131 eur, súd prvej inštancie celkovú hodnotu masy BSM stanovil vo výške 24.608 eur (odpočítaný dar rodičov žalobcu 5.642,97 eur, zhodnotenie bytu 2.729,39 eur), hodnota masy BSM, ktorá sa vyporiadava 16.235 eur, podiel každej zo strán 8.117,82 eur, hodnota vecí prikázaná žalovanej 1.720 eur, vyporiadací podiel žalovanej zo strany žalobcu vo výške 6.397 eur. K vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak nedošlo v zmysle žalobného návrhu žalobcu ani v zmysle návrhu žalovanej. Žalovaná bola i so svojou vzájomnou žalobou úspešná len čiastočne (zariadenie detskej izby a kuchynská linka boli poňaté do BSM).

16. Za týchto okolností danej veci odvolací súd zastáva názor, že nie je možné v konaní o vyporiadanie BSM vychádzať výlučne z výšky vyporiadacieho podielu, ktorý je žalobca povinný žalovanej vyplatiť z titulu vyporiadania bezpodielového vlastníctva manželov. Významným ukazovateľom úspechu/neúspechu v konaní je hodnota masy BSM, hodnota, ktorá musí byť vyporiadaná (odpočítanie výlučných prostriedkov, darov, investícií a pod.) a následné určenie výšky podielu každej zo sporových

strán na vyporiadavanej mase BSM. Pokiaľ žalobca masu BSM, ktorá sa má vyporiadať stanovil vo výške 7.779 eur, podiel každej zo strán vo výške 3.889,50 eur, žalovaná určila masu BSM, ktorá sa má vyporiadať vo výške 28.534 eur, podiel každej zo strán 14.131 eur a súd prvej inštancie vychádzal z hodnoty masy BSM 24.608 eur (po odpočítaní daru a investícií, hodnota masy BSM, ktorá sa má vyporiadať vo výške 16.235 eur), podielu každej zo sporových strán vo výške 8.117,82 eur, nie je možné uzavrieť, že jedna zo sporových strán bola v konečnom rozhodnutí prevažne úspešnejšia ako strana druhá. Navyiac, keď i pri rozhodovaní o vzájomnej žalobe bola každá zo strán úspešná len čiastočne.

17. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 26.11.2015 č.k. 16C/161/2013-449 a argumentoval jeho rozhodnutím o trovách konania, odvolací súd zdôrazňuje, že uvedené rozhodnutie bolo uznesením odvolacieho súdu zo dňa 29.03.2018 č.k. 19Co/58/2016-486 zrušené a vrátené súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie vrátane rozhodnutia o trovách konania (súvisiaci výrok). Rozhodnutie o trovách konania v tomto konaní tak neprešlo odvolacím prieskumom a nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Námiетка žalobcu v tomto smere bola právne bezvýznamná.

18. K návrhu žalovanej, aby odvolací súd v danej veci zväžil aplikáciu ust. § 257 CSP, odvolací súd udáva, že v zmysle tohto zákonného ustanovenia súd prvej inštancie o trovách konania nerozhodoval a ani v odvolacom konaní neboli predložené ani označené žiadne dôkazy, ktoré by odôvodňovali použitie tohto výnimočného zákonného ustanovenia.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku VII. o trovách konania zmenil tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov prvoinštančného konania právo.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255ods. 2 CSP a pri čiastočnom úspechu každej zo strán sporu v odvolacom konaní týkajúcom sa výlučne výroku o trovách konania (žalobca sa domáhal zmeny rozhodnutia a priznania nároku na trovy prvoinštančného konania v rozsahu 43,9%, žalovaná sa domáhala potvrdenia výroku o trovách prvoinštančného konania) vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).